

EPPIC DAMLARAN

..51..

EPPIE DAMARAN NR.51

p.bakelaar/a.c.bakker

penningm. c.vinke

burgwal 22

bankrek.4699.06200

giro 4254985

ZWARE BARRAGE VOOR
EN PASSANT I

- INHOUD: + OVERZICHT BONDSCOMPETITIE
SCHAKEN NHSB 2A EN 4A.
+ TEKENINGEN VAN B.BIELEFELDT
UIT EERSTE WERELDOORLOG.
+ DE RUSSENOORLOG OP TEXEL,
ACHTERGRONDEN.
+ "DE PARTISANEN" (FRAGMENT)
DOOR A.DEN DOOLAARD.
+ EEN TRAM OP TEXEL ?
+ DE MILJOENENNOTA VAN C.VINKE.
+ WAT NU, WAT NU? ZEI PICHEGRU.
+ DIRK DISSEL-BOKAAL, ADIEU !
+ MOEZAME STRIJD IN SCHAGEN.
+ SCHAAK-JAAROVERZICHT GR.A.
+ EEN MOOIE DAME, SPAGHETTI
EN EEN POSTZEGEL.

LANDSCHAP.

HET LICHT DAT OVER RIET EN WATER GLIJDT,
HEEFT ALLES EEN ZOO DIEPEN ZIN GEGEVEN
DE DINGEN TOT ZOO HOOGEN GLANS GEHEVEN,
DAT IN EEN ROERLOOZE EEUWIGHEID
EEN MENSCH, NOG ZWART EN AARDSCH GEBLEVEN,
GLIMLACHEND OM ZIJN EIGEN SCHADUW SCHREIT.

EEN WITTE MEEUW, EEN LIED LANGS VERRE LUCHTEN.
- GIJ, DIE DE NAMELOOZE VREDE BEIDT,
ZOEKT GIJ EEN DOORTOCHT TOT EEN ANGSTIG VLUCHTEN ?

- TOTDAT DE ZON TER KIM DE NEVEL SPLIJT,
EN VOOR HET AARZELEND MANEWASSEN
DE GELE STENGELS VLAMMEN DOET
IS DE RIVIER IN DIT ROOD LICHT GEWASSCHEN
EEN STROOM VAN BLOED.

(uit de bundel "OP VERBEURD GEBIED"
van H.M.VAN RANDWIJK)

/.

VERANTWOORDING

Als thema voor nummer 51 is - na lang aarzelen - gekozen OORLOG. Die keuze is te verklaren met een paar persoonlijke interesses:

1. de achtergronden van de Russenoorlog op Texel.
2. de strijd in Oost-Pruisen in de eerste wereldoorlog, n.a.v. een aantal tekeningen van Bruno Bielefeldt.

DE RUSSENOORLOG.

Het boek TEXEL, NEDERLANDS LAATSTE SLAGVELD van Bartels en Kalkman bevat in het eerste hoofdstuk (bl. 45 t/m 116) veel informatie over de achtergronden van de Russenoorlog op Texel. ("de komst van de Georgiërs"- "operatie Barbarossa"- "de Ostlegionen"-Georgië in kort bestek"- "de lange mars van 822") Achterin het boek worden een groot aantal naslagwerken genoemd. Daarvan las ik er inmiddels enkele, te weten:

- + Reinhard Gehlen "Der Dienst! Erinnerungen 1942-1971.
Gehlen was chef van de Duitse inlichtingendienst.
Op Wlassow heeft slechts één hoofdstuk betrekking.
En Wlassow speelt een belangrijke rol als ex-generaal van het Rode Leger. (Hij werd na de oorlog in Moskou ter dood veroordeeld)
- + Jürgen Thorwald "Die Illusion".
Dit boekje (Knauer's Taschenbuch 428) wekte mijn belangstelling voor het onderwerp. (het boek van Bartels-Kalkman was destijds nog niet uit) Veel informatie op 360 fijn bedrukte bladzijden. De titel geeft precies het resultaat van de ontwikkelingen en het streven van de "oppositie" weer...
- + W. Strik-Strikfeldt "Gegen Stalin und Hitler".
De Duitse schrijver was ten nauwste bij een en ander betrokken: bij Wlassow, bij pogingen om de strijd tegen Rusland om te buigen in een strijd tegen het rode régime.
- + Georg Fischer "Soviet Opposition to Stalin".
- + B.H. Liddell Hart "Jetzt dürfen Sie reden".
Dat zijn dan de Duitse generaals na de capitulatie bij hun uitgebreide verhoren. Verhelderend voor wat betreft de tegenstellingen binnen de Duitse regerings- en militaire instanties ten aanzien van de opvattingen over doel en te gebruiken middelen in Rusland.
- + Edwin Dwinger "General Wlassow. Eine Tragödie dieser Zeit".
M.i. niet objectief geschreven.

De afschuwelijke gebeurtenissen van april 1945 hebben op Texel onuitwisbare sporen nagelaten.

Het boek van Kalkman-Bartels, ook het eerder verschenen Tragedie op Texel van van der Vlis, de t.v. filmdocumentaire die in Oudeschild nog regelmatig aan bezoekers kan worden vertoond, plus een bescheiden expositie, houden de herinnering aan die zwarte episode levend.

Opstand? Mouterij?

Ik kan mij voorstellen dat zéér velen met mij zich over een zo'n delicate vraag pas na zelfstandig onderzoek van alle beschikbare

bronnen aan een genuanceerd oordeel mogen wagen.
Het boek van Bartels en Kalkman werd ook in het dagblad
DE WAARHEID besproken. Een overdruk van het betreffende
artikel vond ik op een goeie dag in mijn brievenbus.
Daarin wordt het genoemde boek niet wetenschappelijk geneeg
geneemd.

M.i. zijn er velen op Texel die zich alsnog in de achtergronden
van de Russenoorlog willen verdiepen.
Is dat zelfs ook niet als een "must" te beschouwen?
MAAR....dat GAAT gewoon niet!
Bij gebrek aan een documentatie-centrum. Gewoon een verzameling
van alle literatuur die op de achtergronden van de
gebeurtenissen in april 1945 betrekking heeft.
Daarvoor is de Openbare Bibliotheek vermoedelijk de
aangewezen plaats.

april 1982.

A.C.BAKKER.

UIT DE OUDE (ADVERTENTIE)DOOS.

RAN RIJWIELEN: TEMPOWINST (nov.1976)
UW LOPERS STAAN:STERKER MET SCHOENEN VAN HOGERHEIDE.(idem)
DE SPORTSHOP: OP ALLE VELDEN THUIS.(idem)
TIMMAN EN TIMMER: GROOTMEESTERS VOOR HET BORD.(februari 1977)
KAAS BOVEN BAAS....ZUIVELHANDEL BOON.(februari 1977)

ALLE VOGELS ZINGEN ZOALS ZE GEVOERD WORDEN.AANKOOPCENTRALE(apr. 77)
MET EEN AUTO VAN GRISNIGT RIJDT EPPIE DE ADVERTENTIEKOLOMMEN UIT.
DE DEUK IN HET PRESTIGE VAN SCHOENMAKER AUTOSCHADE MOET NOG
AANGEBRACHT WORDEN....(sept.1977)
EEN DROOM IN DONS? MOERBEEK HOGERSTRAAT.(oktober 1977)
VIA DE REIZENBOETIEK DE WITTE WERELD IN.(december 1977)

LAAT U ZICH MAAR GERUST INPAKKEN DOOR ZEGEL WEVERSTRAAT.(febr.78)
VOOR EEN DONDRSLAG BIJ OUDEJAARHEMEL NAAR DROS'MAGAZIJN(dec.78)
ZEG HET MET KORTENHOEVEN.(januari 1979)
LOODGIETERSBEDRIJF VELTKAMP HEEFT EEN HOGE ELO-RATING.(april 1979)
DE WINTER STAAT VOOR DE DEUR...HANG DE ZEGELJAS ER ACHTER(okt.79)

KANTTEKENINGEN bij de miljoenennota van C.Vinke.

1. een voorstel om elk lid aan het begin van het seizoen alvast de helft van de contributie vóóruit te laten betalen. - er zijn dit seizoen minstens drie spelers voor noppes een vrij groot aantal wedstrijden bezig geweest (en toen vertrokken...).
2. het plaatsen van advertenties is een overbodige luxe.
3. kast en depôtmaterialen waren éénmalige uitgaven.
4. op Eppie Damaran kan f.50,- à f.100,- bezuinigd worden.
5. door het ontbreken van een jeugdgroep kwam er van gemeentewege ook geen subsidie binnen.(vorig jaar f.162,-)
6. de post bondscontributie kan mogelijk iets lager worden middels een dóórlichten van het ledenbestand.- een bondsteam moet zo mogelijk uit spelers van de clubcompetitie bestaan.
7. de uitgaven voor 1982/83 kunnen geraamd worden op f.3500,-

FRAGMENT UIT "DE PARTISANEN" door A.DEN DOOLAARD.

.....
Maar 't levensspoor loopt nimmer dood
In 't graf, dat bergt de aardsche resten;
Graven zijn als verlaten nesten
Waaruit een vogel opwaarts vlood.

Het oordeel, dat op aarde geldt
Wordt steeds kortzichtig uitgesproken;
Eens wordt elk vonnis weer gebroken.
Eens wordt elk eerverlies hersteld.

't Hiernamaals is een schrale troost;
Maar, schraal als 't zout, dat ons doet leven;
Schraal als de lentewind, die 't kleven
Der knoppen losweekt, tot daar bloest

Het purpren hart, welks diepe bloeien
Door deze schraalheid leven kreeg.
Wie strijdende ter aarde zeeg
Zal moeiteloos ten hemel groeien.

Wie tellen bleef zijn veil gewin
Waarmee hij binnenskamers vluchtte
Omdat hij leed en pijnen duchtte
Gaet nimmer tot God's grootheid in.

Hij moge praalziek blijven wandelen
Geëerd door buur en burgerdom -
Eens valt zijn luide pochen stom,
Eens weegt een God zijn werelijk handelen.

.....

EEN TRAM OP TEXEL ?

Op 1 januari 1915 kwam een rapport uit van de ingenieurs W.K. van Oort en Noordendorp en Dros betreffende den aanleg van een tram op het eiland Texel.

Ik ontleen aan dat rapport het volgende:

TRAJECT: Oudeschild-den Burg-de Cocksdorp.

TRACTIEMIDDEL: de keuze valt op stoom. Electriciteit is niet voorhanden, bovendien rijden er te weinig treinen om de hogere aanlegkosten eruit te halen.
Electrobenzinetractie valt ook duurder uit.

SNELHEID: maximaal 20 km. per uur.

ROLLEND MATERIAAL: 5 locomotieven
6 personenrijtuigen
15 goederenwagons.

KAPITAAL: f.610.000 (= ong.f.29000 per km.)
waarvan door het RIJK f.203.000 de PROVINCIE f.134.000 en
TEXEL f.203.000 in aandelen. f. 70.000 in aand.

Het aantal inwoners op 31-12-1913 bedroeg 6608, waarvan er 5320 in het tramgebied woonden.

VERVOER: vooral gericht op landbouwprodukten, kunstmest en veevoer. Een enquête leverde de volgende prognose:
Eierland, het Noorden, Prins Hendrikpolder 5,25 ton per ha.
De 30 Gemeenschappelijke Polders en Waalenburg 1 ton per ha.
Totaal zo'n 30.000 ton per jaar.

Wol: 40.000 x 4,25 kg. = 170 ton.

Eieren: ongeveer 3400 kisten x 29 kg. = ongeveer 98 ton.
De berekening ging uit van 22000 kippen à 100 eieren per jaar.
Dat maakt 1.700.000 eieren, waarvan de eilanders er zelf 500.000 opsmikkelen.

Melk en zuivel: fabriek Midden Eierland ca 50 ton.
fabriek de Waal ook 50 ton.
buiten het tramgebied 50 ton.

Bovendien transport van verse melk voor den Helder (585 ton)
Grind (voor 115 km.weg) 2315 ton voor het onderhoud.

Brandstoffen: per gezin geschat op 2 ton

Bakkerijen en smederijen 480 ton

Inclusief de 989 ton voedingsmiddelen en kledingsstoffen
maakt dat totaal 3580 ton.

Bouwmaterialen globaal 3040 ton.

Vee, uitwisseling van produkten en onvoorzien 5251 ton.

TOTAAL 46000 ton, waarvan 37.524 binnen het tramgebied.

Een deel gaat echter over de steigers te de Cocksdorp en het Noorden. (geschat op 7.424 ton)

En voor het gebied buiten de tramlijn is 8476 ton geschat.

Zodat 70% van het totale vervoer voor de tram overblijft.

TESO vervoerde van 1910 t/m 1913 gemiddeld 60.000 personen p.j.
Men rekent 2/3 daarvan tot tramreizigers tot aan den Burg.
(40.000)

Verder 1700 voor de Waal, 3400 voor Oosterend, 300 voor
het Noorden, 3500 voor Midden Eierland en 1100 voor de Cocksdoorp.

RIJWIELEN: via TESO 10.000 per jaar. Prognose: 2000 met de
tram à f.0,15.

POSTVERVOER: f.2000,- aan inkomsten.

TARIEVEN:	2e klasse	1e klasse
Oudeschild - den Burg	f.0,10	f.0,175
- de Waal	f.0,15	f.0,25
- Oosterend	f.0,20	f.0,325
- Weg het Noorden	f.0,25	f.0,40
- Midden Eierland	f.0,35	f.0,525
- de Cocksdoorp	f.0,40	f.0,60

Voor de eerste klasse rekende men op 10% van het totaal
aan personenvervoer.

Dit totale personenvervoer zou f.6045,- per jaar opleveren.

Waarom deze tramlijn niet tot stand is gekomen, moet ik nog
eens napluizen. Was W.O.I daar debet aan?

UIT DE OUDE (ADVERTENTIE)DOOS.

U ZOEKT EEN KRUIWAGEN? BAKKER'S IJZERHANDEL.(november 1979)
LAAT U NIET VAN DE WIJS BRENGEN...MUZIEKHANDEL KOK.(nov.79)
MAKELAARDIJ EELMAN ..VOOR WONEN TACHTIG.(december 79)
WILT U EENS MET ROSE SPELEN? GRAAF'S VERF-EN BEHANGCENTRUM(apr.80)
LAAT LEIJDEKKERS UW KLOK SABOTEREN...(april 1980)

WAAR PRENT...KUNST IS: H.VAN DER KLIFT.(september 1980)
DE FIRMA VAN TATENHOVE MAAKT U MET DE GROND GELIJK...(sept.80)
LAAT DE SCHOORL-LAMP OVER UW SCHAAKKUNST SCHIJNEN..(sept.80)
LEGT U HAAR MAAR AAN DIE KETTING VAN TROMP.(november 1980)
SPRINKHANEN BEDREIGEN UW OOGST? ASSURANTIEKANT.DE BOER.(jan.81)

DE WOESTIJN IS DROOG.SLIJTERIJ DE WIT VOOR BRONWATER.(jan.81)
CENTRA VOOR KAFFERKOREN. PAP WAAR DE HELE STAM VAN EET.(jan.81)
EEN SLANGEBEET? WONDERSERUM BIJ VAN DER SLIKKE.(jan.81)
KLIM NIET IN DIE DADELPAALM: DE NOTENBAR LIET ZE VOOR U PLUKKEN.
WAAR LIGT NAMIBIE? OP DE GLOBE BIJ BOEKHANDEL PARKSTRAAT.(jan.81)

EEN DAMARAN, IS DAT EEN CATAMARAN VAN WATERSPORTCENTRUM DUINKER?
NAAR HET OPEN BOEK VOOR EEN ONTDEKKINGSREIS DOOR AFRIKA.(jan.81)
MAAS 4=6 SCHIJNT DOOR DE PRIJSWOLKEN HEEN.(april81)
ZEGEL PARKSTRAAT OF HOUDT U VAN AANGEBRANDE AARDAPPELS? (apr.81)
BIJ PLOFF-INN EEN HARTIG BROODJE "NEPTUNUS". (sept.81)

LEKKER ONDER ZEIL IN EEN MOERBEEK-PYAMA.(sept.81)
NAAR RAB...WANT ER SPOELEN NOOIT GENOEG SCHROTEN AAN....(sept.81)
BEEKMAN (FIRST LADY), HET ADRES VOOR DE ZEEMEERMIN.(sept.81)
DE SERVICE VAN DE RABOBANK GAAT VER, HEEL VER.
RAN'S VLEESHOUWERIJ VOOR HUTSPOTHOOGTEPUNTEN.
KOFFIESHOP STEENENPLAATS: LEKKER BAKKIE IN DE LENTEZON...

6.

Turnlust zegeviert in de strijd om de Dirk Dissel-bokaal.

Damclub Texel had sinds 2 jaar op verrassende wijze de Dirk Disselbokaal uit Den Helder in zijn bezit, en moest zodoende de organisatie op zich nemen van een toernooi, waarin deze wisselbeker ter beschikking stond. J. Hooijberg heeft deze taak op uitstekende wijze uitgevoerd.

We gingen wel met tien man op stap; dat is een ongekende luxe voor de damclub. Gelukkig hadden we flinke steun uit Oosterend gekregen. Biem van Leeuwen speelde slechts één "helft", verloor eigenlijk onnodig, maar kon het 's middags goed maken toen hij mee voetbalde met SVO (6-3 voor SVO).

De dag begon een beetje ongelukkig. De auto van J.H. kon en mocht niet mee. Was dat wel "eerlijk"? De TESO heeft kennelijk niet veel op met de Dirk Disselbokaal. Weten zij veel. Bij ons noemen we een dubbeldekker een dam. En die is heel wat gezien op die Dirk Disseldag. Daar kon de TESO jaloers op zijn. Er werd gespeeld in het clublokaal van de postduivenvereniging nabij de postbrug. Of de postbrug nu naar de postduiven genoemd is of de postduiven naar de postbrug is hier niet geheel duidelijk. Het clublokaal heeft de naam "De Schakel". Dat snap ik helemaal niet. Ik dacht, dat wij altijd in "De Schakel" speelden, maar Jelle Wiersma heb ik daar niet gezien. Waarom ze dan toch die naam hebben gekozen is mij een raadsel. En wat dat nu met postbrug of postduiven van doen heeft?

Er kwamen 51 dammers aangevlogen op de lokroep van J. Hooijberg, met als inzet die grote, mooie beker. De laatste tijd was ie bij ons net een koekoek in andermans nest: veel te groot en alles overheersend.

Turnlust wist 'm te veroveren, dat is geen wonder. Die lui zijn goed gespierd en getraind. Winnen bijna altijd op punten of hebben steun van de jury.

J.H. heeft het korrekst gespeeld, dat wel, maar het speet hem niks en met hem de rest van Texel dat het zo gelopen is. Het was een prima dag, gezellig, allerlei emoties vanwege blunders en gemiste kansen. Een hoop oude bekenden.

En verder werd iedereen bewerkt door een lootjes verkopende man uit Zaandam. Ik zeg expres "man" en geen dammer, want kwam hij nu om te dammen of om lootjes te verkopen? Ik waardeer het overigens, want voor niks gaat de zon op. Het was overigens een mooie dag, want de zon was inderdaad aan de hemel gaan staan voor de somma van nul gulden. Was een onzin, natuurlijk.

Zo'n Dirk Disselbokaal gebeurt niet alle dagen, we waren met z'n tienen, dat gebeurt ook niet vaak en daarom maar eens wat anders.

Na afloop aan de bar was het trouwens ook best gezellig. Een HDC-er, de heer Oost jr had zich daar achter genesteld en zorgde de hele dag voor alle dors-tige kelen. Soep was er ook. Prima gedaan en Texel mag hem dankbaar zijn. Dat scheelt wel even een slok op een borrel.

Jan van Straalen waar ik tegen speelde hield ook best van dat witte spul. Hij is helaas bind, maar zit daar helemaal niet mee. Hij vertelde mij o.a. over het kampioenschap van Nederland voor blinden. Dat werd gespeeld in een hotel en na alfoop was er allerlei vertier. Op een dag gingen ze touwtrekken en werd Kafka (die van opscheppen wist) beetgenomen, wat wat deden ze? Kafka trok zich rot, want aan de andere kant hadden ze het touw aan een jonge boom vastgebonden. Hij kom het immers toch niet zien. En nog meer mooie verhalen.

En wat waren nu eigenlijk de resultaten van onze spelers?

J.P. Hooijberg (nu weer speler was VAD)	2 gewonnen
R. Brouwer	1 gewonnen en 1 verloren (tegen de sterke A. de Jong)
P. Bakelaar	1 gewonnen en 1 remise
J. Trap	2 verloren (jammer, want het zag er goed uit)
C. Vinke	1 gewonnen en 1 remise (Goed gedaan, Cees)
B. van Leeuwen	1 verloren

J.

W. Bakker	1 gewonnen en 1 verloren
H. v.d. Wetering	1 remise en 1 verloren
J. van Heerwaarden	1 remise en 1 verloren (tegen de sympathieke Beezemer)
J. Hooijber	1 remise (dammen en uitslagen bijhouden gaat wel ten koste van het nivo)

Rien Brouwer, Cees Vinke en ik moesten voor deze dag het meelopen in de halve marathon van De Waal laten lopen.
Het dammen "liep" ook prima.
Jan Hooijberg, goed gedaan !

Piet Bakelaar.

De stand in de onderlinge competitie, bijgewerkt tot en met 16 maart 1982

	gesp.	gew.	rem.	verl.	pnt.	%
1. P. Bakelaar	16	12	4	0	28	87,50
2. J. Hooijberg	21	12	7	2	31	73,81
3. R. Brouwer	18	11	4	3	26	72,22
4. J. van Heerwaarden	24	9	3	12	21	43,75
5. F. Kuiper	21	4	7	10	15	35,71
6. W. Bakker	7	2	1	4	5	35,71
7. C. Vinke	18	5	2	11	12	33,33
8. A. Brouwer	10	2	2	6	6	30,00

DIRK DISSEL-BOKAAL....ADIEU!

Twee jaar verleende de medaillekast van Damclub Texel huisvesting aan een buitengemeen grote beker.

ADIEU

Het was leuk dat op een goeie dag een dwerg onder de clubs met deze reus onder de bekere thuis wist te komen. In de rees van de overwinning dacht destijds niemand aan het feit dat men eigenlijk met dat ding OPGESCHEEPT zat....

In DE ZWAAN verhuisde Dirk Dissel op een kwade dag naar de zolder. Ingepakt in oude kranten werd hij aan nostalgische blikken onttrokken en moest hij betere tijden afwachten.

Op een andere zolder werd hij herfst '81 onthuld. Een aantal maanden was het hem vergund monumentaal over kopjes, glazen en volle asbakken richting Veltkamp te blikken. Het lukte trouwens maar net om voldoende ruimte voor D.D. te creëren. Alle andere antieke herinneringen in bekere, takken en kransen werden totaal in elkaar geschoven, de Sportraad-bekertjes en de En Passant-oogst bestaande uit anderhalve medaille en een paardekop verdwenen IN Dirk Dissel.

Eén lid van de damclub, het was J.H., stond er af en toe verliefd naar te kijken. Ik verdenk hem er van, dat hij D.D. af en toe oppoetste. Na afloop van diverse clubavonden, wanner ik het licht had uitgedaan, deed H. het licht weer op om met een toch wat raadselachtig-mijmerende blik richting D.D. te kijken.

Wat waren de roerselen van zijn damziel?

Ik wil en ik mag geen kwaadsappige gedachten daarover koesteren, maar desalniettemin; de vraag verdient wel een nadere beschouwing. Het WAS bijv. denkbaar dat H.- het poetsen moe - D.D. uiteindelijk toch wel weer kwijt wou. Maar alleen nog niet wist HOE...

Dat is wat ik er NU van denk. TOEN zocht ik er de gekste dingen achter...zou H. er misschien mee willen gaan collecteren? (de penningmeester liep in die tijd nogal met zuinige blik rond) Smaakt zijn consumptie niet lekker en wil hij het restje netjes "ergens" kwijt? Wil hij in een hooglopend politiek meningsverschil zijn gelijk met behulp van een klap met D.D. halen? Ja, een mens kan rare dingen denken.

Via een slim opgezet toernooi is H. er dan gelukkig nu af. In den Helder spelen en dan op een dag dat Vittali schaken moet. Zo houd je het risico van wéér die bokaal zo klein mogelijk.

Graag voeg ik mijn felicitatie bij de vele andere gelukwensen die H. zullen bereiken. Het D.D. dammonument is - zoals H. zelf schreef - weer dáár, waar het thuishoort, in Nieuwediep. Bij de grote kruisere, de watertorene, de tonnen, boeien en bakene van het Loodswezen. Zo hoort het ook. Maar.....nou niet wéér in de fout gaan!

acb

9.

N.H.S.B (2 A)	'81/82	W'meer	Magnus	O-O-O	A'wood	M.S.C.2	Sch. mat	E.P.	Oppos ²	tot.
Wieringermeer		///	3	2	1	2½	1½	3		
Magnus		5	///	2½	3½	3½	2½	3½	3½	(2)
O-O-O	32½ b.p.	6	5½	///	5	4½	5	3	4½	(12)
Aartswoud	38½ b.p.	7	4½	3	///	5½	7½	6½	4½	(12)
M.S.C. 2		5½	4½	3½	2½	///	5	3½	5	(8)
Schaakmat		6½	5½	3	½	3	///	2½	2½	(4)
En Passant	31½ b.p.	5	4½	5	1½	4½	5½	///	5½	(12)
Oppositie 2			4½	3½	3½	3	5½	2½	///	

N.H.S.B (4 A)	'81/82	M.S.C.5	E.P.2	A'tay.	Magn. ²	Str. loper ²	A.P. ²	War- menth.	W'meer ²	tot.
M.S.C. 5		///	5	8	3½ ^x	2½				
En Passant 2		3	///	5	5½	3	3		5	
A'tqueer 2		0	3	///				1	2	
Magnus 2		3½ ^x	2½	///			3½	4½		
Strandloper 2		5½	5	///			4½	4½	5½	
Anna Paulowna 2			5		4½	3½	///	2½	2½	
Warmenhuisen				7	3½	3½	5½	///	5	
Wieringermeer 2			3	6		2½	5½	3	///	

10.

AUS OSTPREUSSENS NOT.

bij de tekeningen van Bruno Bielefeldt uit 1914.

Aan de hemel van Oost-Pruisen laaide de vuurgloed op, werden haar velden door de Russische oorlogshorden overstroomd, raasden nu door haar dorpen ongeremd de hartstochten. De hoeven van de paarden van de vijand vermorzelden het resultaat van 't harde werk in het voorjaar, waarmee de belofte van het rijpen in de blijde zomer verdwenen was.

Onder de vuist van de zwerm Kozakken schoten de vlammen uit de daken en tot puin en as verviel datgene wat de bezitters huis en haard bood. Toen wij er waren, spraken de door granaten omgewoelde straatwegen en de versplinterde bomen aan de slootkanten van het werk der kanonnen.

En dan: in de vruchtdragende boomgaarden, zowel als in het bos met de herfstkleuren, tegen de hellingen van de heuvels, aan de randen van de velden, achter de schuren en bij de halfverrotte heining om het kerkhof, tussen haastig opgeworpen hoopjes aarde waarop de liggende schutters in het geelachtig-grauwe stoppelveld hun geweerlopen lieten rusten, overal de soldatengraven.

Berkestokken, die vlug in kruisvorm geslagen zijn, een gebroken steel van een spade of een lans met daaraan een door de wind bewogen, van regenwater zware muts van een Rus, met een door kogels doorboorde helm, met een weemoedig en slap hangende soldatenjas.

"Hier rusten 23 Duitsers en Russen die voor hun vaderland stierven" staat op een klein in de aarde gestoken plankje.

Hier en daar op de uitgestrekte weiden op de vlucht geraakte paarden in angstig wild galop, loeiende koeien met volle uiers, luid schreeuwende fladderende ganzen in witte gesloten groepen, stil dravende honden met de kop naar beneden en de staart omhoog....

Waar zijn de handen die hier alles regelen, waar zijn de stemmen die het vee naar het voer roepen en de armen die dat geven?

De Nood van Oost-Pruisen!

De boer was uit de eenzame grensdorpen gevlucht, de burger uit de bedrijvige stadjes en gastvrij en hulpvaardig hadden de meer gelukkigen, de niet geteisterde stambroeders hem hartelijk ontvangen.

Door rook zwartgeworden puinhopen, overhoopgehaalde kelders, kapotgeslagen huisraad, geplunderde woningen, het ontredde vee, dat zag hij nu in zijn herinnering.

En mensen leefden ook in die herinnering en, God zij geklaagd, niet alleen geredde mensen.

Er leefden ook kinderen, vrouwen, grijsaards in, waarmee hij eens gepraat, gelachen en gespeeld had, waarmee hij jong was geweest en opgegroeid, en die nu vernederd, onteerd of doodgeschoten waren.

//.

Zo werden de trekken om zijn mond hard en strak en moeilijker dan ooit kwamen de woorden nu over zijn lippen.

Steeds weer ziet hij voor zijn geestesoog de uitgeputte en opgejaagde schare van vluchtelingen.

Hij hoort de verwarring bij de kinderen, die met hun ogen zo vreemd naar de chaos kijken en die ze zo krampachtig proberen te begrijpen.

Woede-uitbarstingen en gevloek van de mannen, die niet met mestvork of dorsvlegel wraak op de indringers mogen nemen, klinken weer in zijn oor, de slepende stap van vrouwen die het lopen moe zijn en het lot van degenen die zwanger zijn, grijpt hem steeds weer opnieuw aan.

En de gedachte: huis en hof in de ruwe handen van de vijand! Waar de voeten de verdere dienst weigerden, daar was een vertwijfelde, dõffe berusting, waar het paard in het gareel krepeerde, waar het wagenwiel brak, waar een verdwaalde granaat, een verraderlijke vijand, een smerige Kozak zijn werk gedaan had, daar was een woord dat in verbeterheid door een samengeknepen keel ingeslikt werd.

In gebed verkrampte handen, waarop wanhopige ogen staarden, gebogen ruggen, waarop nog de sporen van de Russische knoet te zien waren, trillende knieën, die de rust zochten.
De Nood van Oost-Pruisen.

Niets is aangrijpender op de uitgestrekte slagvelden met de verwoeste boerenhoeven en kapotgeschoten dorpen, met de onverzorgde akkers en de verwilderde bossen, als de geweldige eenzaamheid, de VERLATENHEID.

Het is alsof de ademhaling bij het uitademen nog even doorging, alsof de hartslag plotseling met een ruk stilstond.

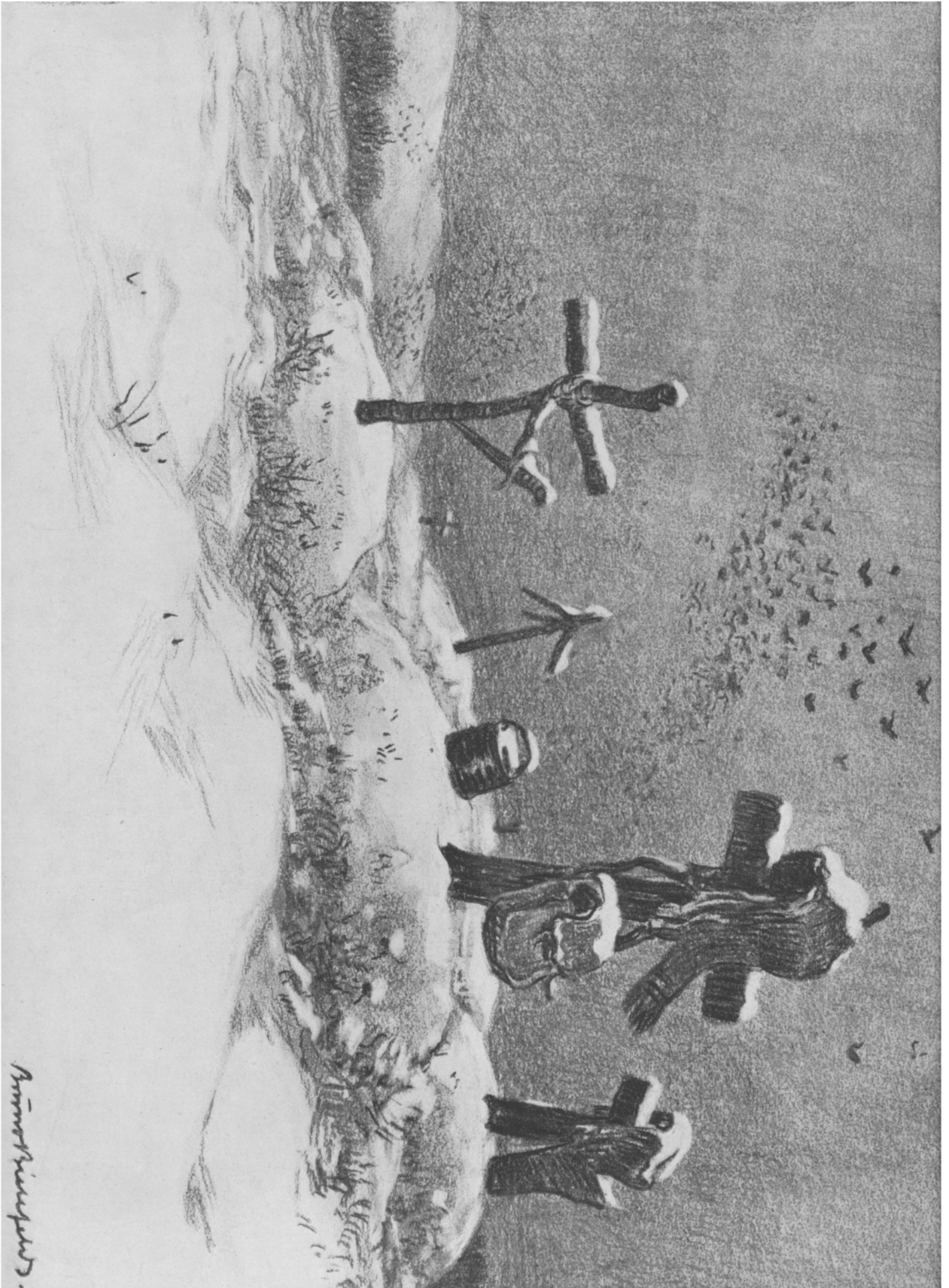
Daar staat een met mos bedekte met planken beslagen Masoerische keuterboerderij: de oude prachtige linde, die in de zomer nog tegen de zon beschermd, is door een granaat als een luciferhoutje gebroken en uit de splinters vloeit het taaie leven weg. Daar spreken de vluchtelingen de taal van weerloze ellende. Dan liggen daar weer de stille graven.

Daar vervult, als we door het bos dwalen, een over het hoofd gezien lijk van een Russische officier, die gewond uit zijn schuilplaats gekropen is en toen omgekomen, ons met afgrijzen.

Hier is een akker met het geraamte van een paard, dat door de regen is blootgespoeld- het andere deden die honderduizenden kraaien.

Waar we in dorpen komen, schreeuwt de nood ons gruwelijk nuchter uit de ingestorte muren toe.

Slechts éénmaal straalt een spranke troost uit de beelden: door geblakerde deur-en vensterresten omlijst staat het trotse Neidenburger slot, het bolwerk uit deriddertijd der Orden. Als een symbool van Duitse kracht die voortleeft.

Ammerveenput

Zoals zo vaak door de nood van het vaderland de vaderlands-
liefde weer sterk opbloeide, zo trok ook de kunstschilder
Bruno Bielefeldt naar Oost-Pruisen. Hij wilde met eigen
ogen de wonden zien die de vijand daar geslagen had.
Van wat hij zag en hoe hij het zag vertellen de afbeeldingen
hier. We hopen dat ze een bescheiden gedenkteken voor
deze tijd zullen blijven.

EDGAR ALFRED REGENER.

WAT NU, WAT NU ? ZEI PICHEGRU.

In "Mijmeringen" van GODFRIED BOMANS komt een aardig stukje
voor over schaken. G.B. was een trouwe deelnemer aan het
Hoogoven Schaaktoernooi. Aan zijn "mijmering" onder de titel
"De liturgie van Beverwijk" ontleen ik het volgende:

.....
.....Wanneer ik een bepaalde zet doe en ik zie de man
tegenover mij niet verbleken, dan is voor mij de aardigheid
er af. Ook ghet auditief element is van grote waarde.
Ik acht het van belang om bij het overwegen van een bepaalde
zet "Wat nu, wat nu?" te mogen mompelen, om dan mijn
tegenstander te horen antwoorden: "sprak Pichegru".

Dit is een vaste gewoonte in schaakkringen en ik zou het
niet graag missen. In Edam en Hoorn gaat men hierin zo ver,
dat een speler, die dit antwoord weigert te geven, door de
wedstrijdleader drie keer gemaand wordt hiertoe alsnog
over te gaan. Blijft hij ook dan nog in gebreke de vondst te
lanceren, dan wordt hij uit de zaal verwijderd.
In Beverwijk speelt hij door, maar valt niet meer in de
prijzen. Een slappe houding. In Haarlem wordt hij geroyeerd.
Dat is beter. Het beste is natuurlijk zo'n man als lid
eenvoudig niet toe te laten en dat gebeurt in Alkmaar.

Ook is het zeer aanmoedigend om een speler, die in nood zit,
door fluiten en trommelen een schijn van onbezorgdheid te
zhen ophouden, wat vooral in Medemblik gebeurt, hoewel ik
het ook in Monnikendam heb mogen meemaken.
Ook vind ik het persoonlijk prettig om langs mijn neus weg
tijdens het middenspel te zeggen: "Er zit nog van alles in",
om dan de ander te horen antwoorden: "t Kan vriezen en 't kan
doeien". Een variant op dit laatste vernam ik eens in Schagen,
waar iemand opmerkte: "t Kan nog alle kanten op" en toen tot
zijn verbazing te horen kreeg: "t Blijft schaken", een
ongebruikelijke voortzetting, die haar waarde in de praktijk
nog bewijzen moet.
Dat ook een lichte scherts de Nederlandse schaker niet geheel
vreemd is, moge blijken uit de volgende gedachtenwisseling,
die ik in verscheidene gemeenten beluisterd heb.
De speler begroet een zet van zijn tegenstander met een
verrast "aha!", waarop de ander antwoordt:

"lachte de graaf in 't Spaans". Deze eenvoudige vorm van humor komt aléén in schaakkringen voor, maar wekt daar dan ook de diepste voldoening. Men ziet de omzittende schakers, voor zover zij de vondst vernomen hebben, tevreden glimlachen en de spreker zelfs goedkeurend toeknikken. Als bijzonderheid mag hieraan nog worden toegevoegd, dat de anekdote nooit verveelt. Men kan haar, en dit heeft zij met de Pichegru-variant gemeen, tien of twintigmaal op een avond horen zeggen, zij blijft telkens even fris en wordt steeds weer met dezelfde voldoening beluisterd.

Ik wil ook nog wijzen op de zin "t Is me het stellinkje wèl", waarop de Beverwijkse liturgie het volgende antwoord voorschrijft: "We hebben 't ons zelf aangedaan".

Men moet hier niet van afwijken, evenmin als van 't "en NIET anders", wanneer de tegenstander met ee "zó is 't" de algemene situatie heeft samengevat.

Alle schakers die dit lezen, zullen dæe zinnen herkennen, het is een vast protocol.

Misschien valt u dit tegen, u had iets spirituelers verwacht. 't Is toch een denksport en komt er dan zó weinig uit?

Precies. Alle geestkracht is in de stelling gevaren, dáár worden de dikke planken gezaagd. Voor de conversatie blijven slechts de spaanders over.

Meesters in het denken, krullenjongens in het praten.

DE MILJOENENNOTA VAN C.VINKE.

Een globaal overzicht van de stand van zaken in maart 1982.

ONTVANGEN:

contributies	f.1729,50
reiskostenvergoeding	327,-
advertenties Eppie D.	1205,-
notatieboekjes	18,-
rente	118,14

BETAALD:

reiskosten	f.515,65
schaakbond	705,65
dambond	224,50
zaalhuur t/m januari	700,-
inleg, arbitrage	52,50
advertentie	50,-
onkosten Eppie D.	357,84
kast	164,-
sportraad	28,-
overname depôtmateriaal	323,-
diversen	338,42
dambond 2e termijn	110,-

totaal

f.3392,64

totaal

f.3569,56

Rond f.800,- aan contributie moet nog binnenkomen.

Tot half april moet nog gerekend worden met f.350,- zaalhuur, f.150,- reiskosten, f.50,- stencils/papier E.D., prijzengeld kampioenen en evt.toernooitje, extra reiskosten beslissingswedstrijden. Misschien komt de penningmeester NOG NET "UIT". Alle leden, die ondanks verzoeken en/of beloftes nog steeds geen contributie betaalden, geven samen een bloemetje aan C.V. !

16.

MOEIZAME STRIJD IN SCHAGEN

E.P. vermoedelijk naar
smalste zege

Het op papier zwakke Magnus bleek zaterdag 13 maart een zware dobber voor En Passant. In uiterst optimistische stemming - op de boot werd zelfs een 8-0 poging voorgesteld als tegenactie voor de weinig meegaande manier waarop Schagen te werk ging na een poging onzerzijds de match op een andere datum te krijgen - verlieten we het thuisfront. Misschien toch té lichtzinnig. In ieder geval werd na een uur spelen al duidelijk dat we het niet kadoo zouden krijgen. Gerard stond weliswaar goed, Joop ook, maar Bergman, Jan Witte en ikzelf hadden nog niets bereikt, terwijl Terpstra slecht stond en Vittali bezig was met een zeer vreemde partijopzet, die er eerlijk gezegd weinig veelbelovend uitzag. De partij van Wim Hoekman kwam wat traag op gang. De eerste beslissing viel aan het derde bord; Nico Ruiter bood Peter Bergman na 18 zetten remise aan, hetgeen Peter accepteerde. Ik was daar niet zó happy mee, hoewel Peter m.i. wel wat minder stond, maar intussen was het er op de andere borden niet beter op geworden, behalve dan bij Gerard, die de stelling van Siem Roet geheel onder controle had. Zelf kon ik rond deze tijd eveneens dameruïl afdwingen om een vrijwel gelijkwaardig eindspel in te gaan, maar ik besloot het er maar op te wagen. Het werd al snel duidelijk dat dat niet verstandig was; mijn jonge tegenstander - een klasgenoot van Peter Bergman - bereikte een zeer goede positie, terwijl ik eigenlijk weinig kon ondernemen. Gelukkig won Gerard daarna al vrij snel zijn partij met een elegant kwaliteitsoffertje. Roet speelde nog wel door maar hij stond zonder enige compensatie een stuk achter. Inmiddels had Wim Hoekman met zijn Morra-gambiet ook enige greep op de stelling van Tony van der Plas gekregen, terwijl Joop kleine kansen had tegen JJ vd Maas. Daarentegen ging het met Terpstra snel bergafwaarts en ook Vittali's positie oogde kritiek, maar achteraf hoorde ik van hem dat dat meer een kwestie was van gezichtsbedrog. En dat zal dan wel want toen de tijdlimiet was bereikt bleek hij wel gewonnen te staan. Inmiddels had mijn tegenstander me met een sterk loperoffer verrast, waarna mijn positie ineens stortte. Jan Witte was inmiddels remise overeengekomen met Kerre de Graaf. Inderdaad viel er voor beide spelers niets meer te hopen. Wim Hoekman won godzijdank zijn partij tegen vd Plas. Wim heeft niet veel partijen gewonnen dit jaar, misschien was dit zijn eerste wel, maar gelukkig deed hij dat juist wel op een moment waarop het ook beslist nodig was. En het was nodig want Terpstra had inmiddels ook verloren, terwijl Joop in vrijwel gelijkwaardige positie had afgebroken.

De voorlopige uitslag dus 33, met nog twee afgebroken partijen. We houden het erop dat Vittali de volle winst van de arbiters krijgt, terwijl Joop dank genoeg met remise zal moeten nemen.

Langer dan 2 jaar ongeslagen in de bond. En dan zo ver liezen:

D. de Visser - J. Dros

1. e4 e5	15. Dg5+ (beter miss. Dh4)	28. f5 Pe7
2. Pf3 Pc6	16. Kh1 Tad8	29. Tg2 Dc3
3. Lc4 Lc5	17. f4 Df5	30. Tdgl g6 g6
4. c3 Pf6	18. Df3 Tfe8 (gezien het vervolg was De4 beter geweest)	31. Lf7:+! Kf7:
5. d4 ed4:	19. Tad1 Df6? — zie boven	32. Dh7:+ Kf6
6. cd4: Lb4+	20. Ld5 Pe7	33. Tg6: Pg6:
7. Ld2 Ld2:+	21. Le4 c6	34. Tg6: Kf5:
8. Pbd2: d5	22. Dh3 Pg6	35. Tg6: Kg4
9. ed5: Pd5:	23. Df5 De7? (opnieuw zou dameruïl ieder verlies gevaar bezweren.)	36. Tg6+ Kf3 1-0
10. 0-0 0-0-	24. Lc2 Td5	
11. Te1 Le6	25. Dh3 Db4 (met de dreiging Td4:)	
12. Pf1 Lg4	26. Tg1 Db2:??	
13. Pe3 Pe3:	27. Lb3! Td6	j.dros
14. fe3: Lf3:		
15. gf3: (niet Df3:? Pd4:!)		

JAAROVERZICHT SCHAKEN GROEP A

tournooitabel periode 1

1. P. Cornelissen	x	0	0	0	0	0	0	0	0	Stand: Van Es/ Dros	1½
2. A. Terpstra	1	x	1	0	1	0	1	0	4	Vittali	3
3. F. van Lare	1	0	x	0	½	0	0	0	1½	Terpstra	4
4. J. Dros	1	1	1	x	1	1	1	½	6½	Rommets	5
5. J. Rommets	1	0	½	0	x	½	1	0	3	M.Witte	6
6. M. Vittali	1	1	1	0	½	x	1	0	4½	van Lare	7
7. M. Witte	1	0	1	0	0	0	x	0	2		
8. G. van Es	1	1	1	½	1	1	1	x	6½		

In het eerste periode toernooi werd al snel duidelijk dat Gerard van Es zijn clubtitel wilde behouden en dat mijn persoon tot het uiterste zou gaan om het kampioenschap terug te winnen. Het eerste treffen tussen Gerard en mij was overigens een zeer voorzichtig Siciliaans duel. Met op de 3de zet Lb5+ besloot ik (met wit dus) geen onnodige risico's te nemen. Inderdaad gleed de partij al snel af naar een gelijke stelling, nadat ik nog enkele verre dreigingen tegen Gerard's koningsvleugel had gecreëerd. Nadat die vakkundig gepareerd waren ontstond een gelijkwaardig toreneindspel dat we snel remise gaven, beiden hopend op betere kansen in de volgende ronde.

Frank van Lare speelde zeker verdienstelijk, maar kampte met het manco in goede stellingen niet doortastend genoeg te zijn; het is in het schaakspel een regel dat dan de kansen schielijk keren, zodat Frank er met 1½ punt wat magertjes afkwam en degradeerde. M.Witte behield zijn plaats in de A-groep maar bedankte omdat hij zich meer aangetrokken voelt tot het frivole spel in groep B.

Terpstra deed het in de eerste ronde niet slecht; hij bracht mij tot de rand van de afgrond, maar in de slotrace van pionnen op twee vleugels was hij iets te inhalig met als gevolg dat hij zelfs nog verloor.

Overigens waren de overwinningen van Gerard over het algemeen een stuk krachtiger dan de mijne. Piet Cornelissen verscheen niet achter het bord en liep dus allemaal reglementaire nullen op.

tournooitabel periode 2

1. M. Vittali	x	0	1	1	1	½	½	0	4	Stand na 2 rondes: 1. Dros	2½
2. J. Dros	1	x	1	1	1	1	1	1	7	2. v. Es	3½
3. J. Rommets	0	0	x	1	½	½	1	0	3	3. Vittali	6
4. A. Bakker	0	0	0	x	1	1	1	0	3	4. Rommets	9
5. E. de Visser	0	0	½	0	x	0	0	0	½		
6. H. Broekema	½	0	½	0	1	x	1	0	3		
7. A. Terpstra	½	0	0	0	1	0	x	0	1½		
8. G. van Es	1	0	1	1	1	1	1	x	6		

In het tweede periodetournooi opnieuw A.C.Bakker in de A-gelederen, terwijl ook de Visser zich samen met nieuwkomer Broekema naar één van de promotieplaatsen speelde. Voor de Visser werd het een wat vervelend toernooi want hij werd door alle spelers hard aangepakt; een schamel half punt was zijn deel, maar dat was dan wel een verdienstelijke remise tegen Joop Rommets. Beter deed Broekema het die met zijn beheerste stijl Vittali op remise hield en Terpstra een nederlaag bezorgde. Ook ik had mijn handenvol aan hem. Pas in het verre eindspel wist ik beslissend voordeel te krijgen. Terpstra stortte volledig in en belandde op een van de degradatieplaatsen. Best animo voor de A-groep is bij de meeste B-spelers echter zo gering dat Terp in de derde periode ook nog mee kon draaien.

Het tweede treffen tussen Gerard en mij ontwikkelde zich tot een bloedstollend gevecht. Gerard, opnieuw met zwart, koos voor de open Spanjaard. Er verscheen een in de theorie bekende stelling op het bord. Op de 14de zet bracht ik een twijfelachtig nieuwtje en Gerard trok in de daarop volgende fase met fijnzinnig spel het initiatief naar zich toe. De situatie was buitengewoon kritiek voor mij, maar toch moest zwart nog danig oppassen. Waar Gerard uiteindelijk misgreep was niet duidelijk, maar toen na een grote afwikkeling de kruitdamp optrok stond ik ineens een gezonde pion voor. In de tijdnoodfase maakte ik het mijzelf nog onnodig moeilijk, maar tenslotte gaf de pluspion na de hervatting in een twintigtal zetten de doorslag. Ik kwam daarmee op de aangename, om niet te zeggen: unieke, score van 100%.

tournooitabel periode 3

1. J. Dros	x	1	$\frac{1}{2}$	1	1	0	$\frac{1}{2}$	1	5	Eindstand: 1. Van Es/ Dros beiden
2. H. Broekema	0	x	$\frac{1}{2}$	1	0	0	$\frac{1}{2}$	1	3	4 $\frac{1}{2}$ pnt.
3. M. Vittali	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	x	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	-	$\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$ +1 afg.	3. Vittali ca. 9pnt.
4. P. Eelman	0	0	0	x	0	0	0	$\frac{1}{2}$		4. Rommets ca. 12 pnt.
5. J. Rommets	0	1	$\frac{1}{2}$	1	x	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	4 $\frac{1}{2}$	
6. G. van Es	1	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	x	1	1	6	
7. A. Bakker	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	-	1	$\frac{1}{2}$	0	x	1	3 $\frac{1}{2}$ +1 afg.	
8. A. Terpstra	0	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	0	0	x	1	

Als gevolg van de nog niet uitgespeelde partij tussen Bakker en Vittali is het nog niet mogelijk om exact aan te geven waarop Vittali en Rommets eindigen. Hun derde en vierde plaats staat echter al wel vast.

Gerard revacheerde zich voor zijn nederlaag in de tweede ronde. Hij deed dat middels een uiterst dubieuze variant van het Spaans. Hij kwam dan ook slecht te staan (opnieuw met zwart; het lot heeft me dit jaar bepaald niet in de wilen gereden) maar had het voordeel dat ik zeer veel tijd aan de opening moest besteden omdat zijn spel me (onaangenaam) verrastte. Het kwam zelfs zover dat Gerard in het middenspel zijn dame liet in staan in de veronderstelling dat hij mat kon geven als ik de dame zou slaan. En ik keek nauwelijks naar de mogelijkheid om de dame eraf te meppen; ik dacht: hij zal het wel goed bekeken hebben, ik steek er geen tijd meer in (ik zat toen al krap in mijn tijd). Achteraf bleek dat er een levensgroot lek in die mataanval zat! Tenslotte resulteerde de partij in een pionneindspel. Op de 35ste zet maakte ik, in tijdnood, zoals zich laat raden, de laatste en beslissende fout en Gerard won. Remisekonink van het toernooi werd Vittali met 5 (en misschien straks 6) remises. Voor Vittali is dat toch wel wat mager. Zijn slagvaardigheid lijkt wat terug te lopen. Tegen mij had hij een kwaliteit meer en tegen Gerard had hij een gezonde pluspion. Beide partijen werden nog remise. En dat is hoogst opmerkelijk, temeer daar Vittali gevreesd is om het uitmelken van dit soort voordelen.

Terpstra wist zich opnieuw niet te herstellen. Twee uiterst magere remises deden hem opnieuw naar een degradatieplaats terugvallen.

De verrassing van het toernooi was eigenlijk Joop Rommets. Hij speelde heel goed en bracht zelfs Gerard in een zeer penibele situatie. In een stelling die m.i. gewonnen was voor Joop bood hij, om het zekere voor het onzekere te nemen, remise aan, hetgeen Gerard opgelucht accepteerde. Ook tegen mij bereikte Joop - na eerst verloren te hebben gestaan - nog weer een positie die kansen op remise te over had. Gelukkig voor mij speelde Joop na de hervatting niet op zijn best en derhalve was het toreneindspel dat op het bord kwam net gewonnen voor mij, waardoor ik onverwacht nog een 2de plaats bereikte, zodat Gerard en ik precies gelijk eindigden. Beiden haalden we 18 $\frac{1}{2}$ punt uit 21 partijen; beiden verloren we éénmaal (van elkaar) en speelden 3 remises (tegen elkaar, beiden één remise tegen Vittali, Gerard één tegen Joop en ik één tegen Bakker).

1982 heeft En Passant dus twee kampioenen gebracht. Kan dat of kan dat niet? Gerard gaat helaas zeer binnenkort verhuizen (naar Delft), en dus is een tweekamp - die we graag gespeeld hadden - onmogelijk.

Anderzijds vinden we het eigenlijk ook wel prima zo.

Rest mij nog alle spelers te danken voor de sportieve wijze waarop zij 81/82 tot een spannend en aangenaam schaakjaar hebben gemaakt.

Mijn prognose voor volgend jaar:

Je zult er nog hard aan moeten trekken Joop! Maar het kan. Een beetje meer lef en wat scherper spel, dat is het enige dat je doorbraak nog in de weg staat. Succes toegewenst volgend jaar.

Succes en voorspoed toegewenst ook aan Gerard van Es in zijn nieuwe woonplaats en zijn nieuwe werk. Natuurlijk gaat nu mijn zwaarste concurrent de schaakclub verlaten, maar tevens een zeer goede vriend, en niet alleen van het schaakbord. Gelukkig mogen we er op rekenen dat we Gerard nog dikwijls op Texel zullen aantreffen. En zelfs is het zo dat Gerard voor de buitencompetitie vermoedelijk behouden zal blijven. En dat zal nodig zijn, zeker als we in de eerste klasse terecht zouden komen.

j. dros

19.

EEN MOOIE DAME, SPAGHETTI EN EEN POSTZEGEL.

(kijkje achter de schermen bij de dam-resp. schaakkampioenen)

DE VLINDER. De vrijstaande behuizing aan de Oosterenderweg waar Jaap een heel draderig gerecht juist op zijn bord manoeuvreert.

"Of ik óók trek heb?"

De kruidige geuren winnen het van een zwakke poging tot beleefde bescheidenheid.

De spaghetti is onvoorstelbaar goed. Ik neem me direkt voor na afloop om het recept te vragen. Plotseling moet ik ook aan het beruchte spaghetti-record van zijn broer denken. Tussen de slierten door probeer ik het doel van m'n komst duidelijk te maken.

Er moeten eerst een paar glazen wijn door het keelgat, vóórdat Jaap bereid is op het gevraagde in te gaan. Het besprenkelen van de spaghetti met het sprankelende vocht trekt Jaap over de gebruikelijke grenzen van zijn mededeelzaamheid. Hetgeen mijn (boze) bedoeling was.

"Jaap, de Texelse Courant is weer nergens dit jaar. In plaats van met een eigen lovend artikel te komen over de drie matadores Bakelaar, Dros en van Es, volstaat de redactie met een broodmager stukkie van een zekere Bakker. Was dat geen domper op de feestvreugde?"

Jaap reageert uiterst correct.

"Deze redactie kennende, mocht ik niets anders verwachten!" De volgende hap spaghetti wordt door twee teugen wijn en een veelbetekenende stilte gevolgd.

Het hartelijke en zorgzame karakter van Jaap kennende, wetende ook dat hij een bovenmodaal ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel bezit, laat me wel vermoeden, dat ik een gevoelige snaar getroffen moet hebben.

Het redactionele doodzwijgen heeft hem niet alleen in de kou laten staan, maar ook zijn vriend-rivaal Gerard.

Een grote mond is Jaap Dros vreemd, het blijft dus bij een verongelijkt gebaar.

Bij de volgende vraag veert hij echter op en smijt hij geërgerd enkele deksels in een hoek, waar bij nadere beschouwing een opvallend groot aantal voorwerpen liggen. Een liefhebbende moeder zal zich daar ongetwijfeld morgen of overmorgen over ontfermen.

Die vraag had ik dus beter maar niet kunnen stellen..., nl. wie er het volgend jaar kampioen zal worden.

De verbale reacties van Jaap laten zich niet helemaal met enkele teugen wijn blussen.

Een beetje van streek raak ik wel. Had ik niet juist uit zéér betrouwbare bron vernomen, dat Jaap veel kan missen? Daar hoort dan blijkbaar de schaakhegemonie niet bij! En om daar zeker van te zijn: en recht voor zijn raap:

"Je kunt toch wel tegen je verlies? 't Is toch niet zó erg als je op je retour gaat?"

Een vreemde kuch volgt.

(je in spaghetti verslikken is anders dan gewoon verslikken)
Met een wegwerpgebaar wil hij het hele idee in het rijk der fantasie deponeren. Ik voel me inderdaad wat een fantast... Een scrabble-spel, waarmee hij aan het oefenen was om bij deze sport in de familie van moeders kanthet hoofd boven water te houden, krijgt een oplawaai en zoekt zijn weg in alle richtingen...

Snel schakel ik over op een ander onderwerp: muziek.
De Texelse schaak-Napoleon grijpt zijn gitaar om de rest van zijn emoties te verwoorden.

Uit zijn kookboek mag ik het spaghetti-recept overnemen. Het boek, dat de succesvolle schaakvarianten bevat en het door hem gebruikte openingenrepertoire, is onvindbaar.

RECEPT: 350 gram spaghetti, 200 gram champignons, olie, 2 uien, 700 gram tomaten, 1 eetlepel tomatenpuree, 1 theelepel oregano, knoflookzout, zwarte peper, 2½ dl vegetarische bouillon, 1/8 1 slagroom en Parmezaanse kaas.

Kook de spaghetti gaar in water met zout in ong. 15 minuten. Smoor intussen de champignons heel zachtjes in olie. Fruit in een andere pan de uien glazig. Voeg hieraan de in kleine stukjes gesneden tomaten, tomatenpuree, kruiden, peper en knoflookzout toe. Giet de bouillon erover en laat alles 20 minuten zachtjes koken, totdat een enigszins gebonden saus ontstaat. Schep de spaghetti met de champignons door de room en giet de tomatensaus erover, vlak voordat u deze schotel opdient. Strooi er aan tafel naar smaak Parmezaanse kaas over. De naam van dit vegetarische gerecht is: SPAGHETTI NAPOLITANA.

In de damsport kennen ze een COUPE NAPOLEON.
J.HOOYBERG maakte er in 1961 op heel bijzondere wijze mee kennis. Hij schrijft: "In 1961 begon P.BAKELAAR zijn damcarrière. Zelf had ik de twijfelachtige eer om zijn eerste tegenstander te zijn. Want toen ik al dacht dat ik dat broekie een lesje zou geven en twee schijven vroeg waaraan ogenschijnlijk weinig te doen viel, gaf Piet er vier en nog één en wéér één en ging met een fraaie rondslag naar dam.
COUPE NAPOLEON zeiden de kenners DIJKER en VAN HEERWAARDEN.

Die nederlaag heeft me jaren parten gespeeld bij iedere nieuwe confrontatie. Piet eindigde voorjaar 62 op de vijfde plaats achter C.Dijker, S.van Heerwaarden, J.Hooyberg en S.Ros. In 64 wordt hij al tweede achter C.Dijker. Dan volgen kampioenschappen in 65, 67, 68, 70, 71 en 72. Doordat een nieuw talent is doorgebroken, houdt het dan even op, JOOST P.HOOYBERG legt beslag op de titel in 73, 74 en 75. In 1977 heet de kampioen weer P.BAKELAAR om die titel niet meer af te staan.

Nu, anno 1982 maakt Piet zijn twintigste competitie vol en

zal hij zijn twaalfde kampioenschap binnenhalen.

Om even te vergelijken: in 1965 was C.DIJKER 40 jaar lid (vanaf de oprichting dus) en 26 keer kampioen. Voor hem kwam er nog een titel bij in 1966, totdat hij in 1975 afhaakte.

In 66 eindigde Piet 2e achter C.Dijker, in 69 2e achter C.MEEDENDORP, in 73 2e achter Joost, in 74 en 75 een 3e plaats achter Joost en P.KOOIMAN en in 1976 2e achter P.Kooiman, die inmiddels ook heeft moeten afhaken.

Er zullen nieuwe talenten moeten opstaan, anders blijft Piet Bakelaar kampioen tot in eeuwigheid, amen.

Tussen twee haakjes, ik ben aan mijn 30e seizoen bezig, Piet aan zijn twintigste, en het samengaan met de schakers verkeert in het tiende jaar. Valt er eigenlijk niet iets te vieren? Stel je voor, dat En Passant I nu ook nog kampioen wordt.

Naast de eigen prestaties heeft Piet ook altijd belangstelling voor het spel van zijn clubgenoten, en hen vele malen gewezen op gemiste kansen en slagwendingen."

.....

Piet Bakelaar weet met dammen goed MAAT te houden. (of hij ook een instrument bespeelt, weet ik niet) Hij damt alleen dinsdagsavonds op de club en verder nog op de competitie middagen. De lucht die hij mee terug neemt is genoeg voor de hele week, schrijft N.N. Zijn succesvolle studie is te danken aan zijn inzet, geduld en gedisciplineerde tijndeling. Maat opnieuw, een goede maat. En is dat hardlopen ook geen kwestie van ademhaling op de klok?

Wanneer Piet damt, - ik sta niet in voor de waarheid van dit verhaal - probeert hij de tegenstander met bepaalde zenuwtrekken af te leiden. Hij laat de tafel zachtjes trillen. Het enige wat daar aan te doen is, is een trapbeweging naar de andere kant te maken en het getrommel met de vingers naast het bord moet men afstraffen met een tik op die vingers.

Als men ECHT van Piet wil winnen is DIT de beste tip: Neem een MOOIE, SEXY DAME mee, laat haar naast je plaats nemen, zodat Piet een uitstekend uitzicht heeft en geen inzicht meer blijkt te hebben. De dame wordt belangrijker dan het dammen en Piet is van slag en verslagen.

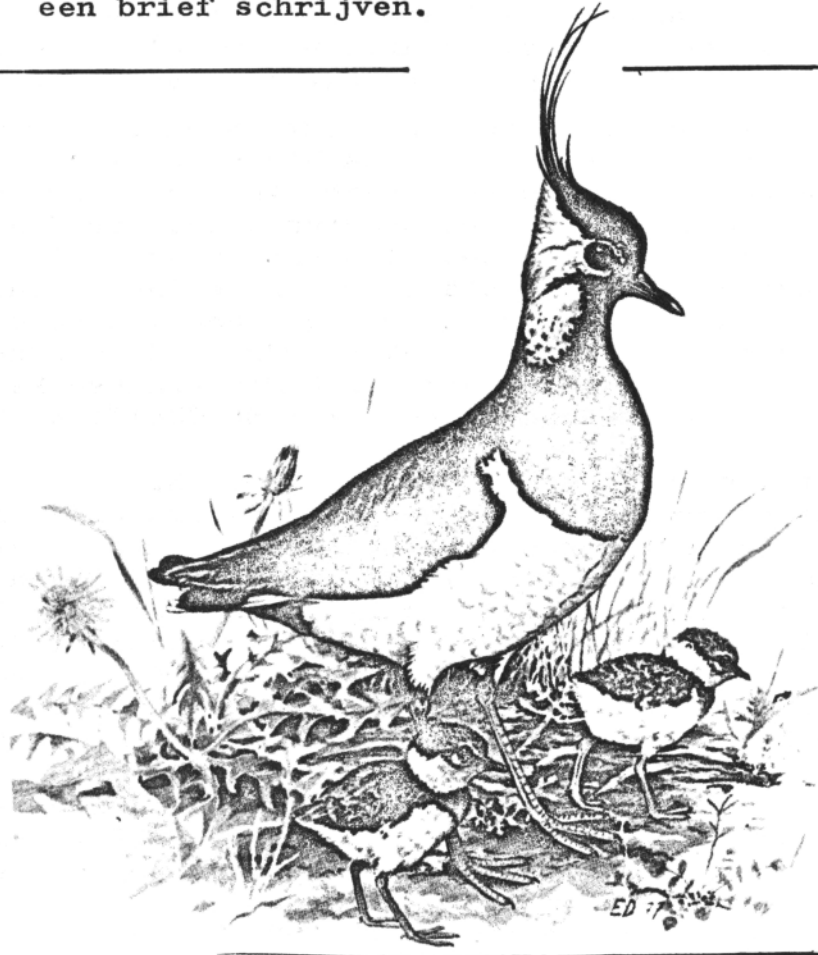
Nu ik gehoord heb, dat Piet elke week ongeveer 40 kilometer moet lopen (hardlopen), ga ik daar méér achter zoeken. Die 40 km zouden wel eens de minimum afstand kunnen zijn die je nodig hebt om ALLE ROOKSPOREN weer uit te "SCHAKELEN".. Welke oplossing heeft mevrouw Hooyberg voor dat probleem?

Vrijgezel (voor zo lang dat nog duurt..) G.VAN ES dampst er lustig op los. Daar heeft de afgedankte racefiets niets mee te maken. Waarschijnlijker is het, dat hij bij de baas niet de indruk wilde wekken graag superbester te willen worden. Een besteller op een racefiets spaart namelijk een tweede besteller uit.

Zonder een bezoek aan de torenkamer viel het niet mee om wat meer van G.van Es aan de weet te komen. Er schijnt een orgel te staan, hetgeen op muzikaal talent wijst, hoewel de saxofoon en de gitaar weer verdwenen zijn. In de omgang geeft hij zich niet zo gemakkelijk, is wat kortaf, komt wat onverschillig over. Maar die houding is ook bedrieglijk. Schuchterheid kan dat voor een deel veroorzaken. Hij observeert de mensen, imiteert ze soms...met een stalen gezicht. Is ad rem. Kan iemand goed in de maling nemen. Er zijn enkele overeenkomsten met Jaap Dros. O.a. de voorliefde voor spaghetti. Gerard overschat mateloos de afvoercapaciteit van wasbakken. Men lette eens op zijn kleding. Wanneer iemand aan het loket de vraag stelt: "Wat kost een postzegel?", dan is zijn antwoord: "VIJFTIEN CENT". Aan de POSTZEGEL van Gerard is dan niets merkbaar.

acb

p.s.: als emigrant moet hij ons t.z.t. toch eens een brief schrijven.

LAATSTE NIEUWS: DEFINITIEVE UITSLAG MAGNUS-E.P.I is 3½-4½.

E.P.I speelt eerste beslissingswedstrijd tegen LANGE ROCHADE (in Aartswoud). Daarvóór speelt Aartswoud tegen Lange Rochade. De datum van de match in Aartswoud is 24 april.

.....

- eerst spaghetti napolitana eten en dan sterven.....
- Gerard kreeg genoeg van al dat visserslatijn.
- het dammen gaat Piet WEL in zijn kouwe kleren zitten.

TOT SEPTEMBER.

Dat waren ze dan, de nummers 47 t/m 51. Totaal 125 pagina's als je het extra K.T.F.-nummer meetelt. Ter vergelijking: in het vorig seizoen (nrs. 41 t/m 46) waren het er 85. De thema's waren: WAALenburg-EENDEKOOIEN-SPIEKEROOG IN DE NAPOLEONTISCHE TIJD-STORMEN OVER DE WADDEN-OORLOG. Ik hoop dat ik erin geslaagd ben onze adverteerders een aardige tegenprestatie voor hun "sponsoring" te bieden. In de volgende serie zal dat uitgangspunt nog wat sterker benadrukt worden. Hoe, dat merkt u in september wel. Het worden zeven afleveringen van elk 12 pagina's. Voor verzamelaars en mensen met interesse voor historie zijn de nummers 47 t/m 51 nog verkrijgbaar voor f.10,-

De te plaatsen dam-en schaakartikels zullen grotendeels uit de ledenkring afkomstig moeten zijn; misschien is het zinnig, om van te voren dat werk wat te verdelen.

JEUGDSCHAKEN.

Gelukkig lukte het via een "gericht" schrijven een aantal jongens voor het dinsdagavondschaak te interesseren. (meisjes blijken andere interesses te hebben) De opkomst was heel goed. De sfeer en de animo prima. Voor NIEK WITTE werd steeds een senior uitgenodigd. Het feit dat hij onder vele anderen A.Terpstra, H.Broekema, F.van Lare, F.van Tatenhove versloeg, spreekt boekdelen. Eind maart speelden van deze groep verder nog: E.van Bruggen, Jan Willem van Groenigen, Nanco Eelman, Wijnand Baretta, Arthur Elzinga, Guus van der Gaast, Jacob van Heerwaarden, Rudy van der Wetering, Norbert Kager, Jasper Joosten, Wim van Es. Drie jeugdspelers hebben afgehaakt. Na het paastoernooitje hoop ik ze in oktober MET vele anderen weer terug te zien.

SIMULTAAN"DUBBEL" op 23 maart 1982.

J.DROS en G.VAN ES hadden op 23 mrt. slechts 13 tegenstanders onder de senioren voor de traditionele simultaan. Het gedeelde kampioenschap kreeg vorm in deze simultaan: na een ronde door Jaap volgde Gerard met 13 zetten. Dat betekende ongetwijfeld soms behoorlijk "omschakelen". De zoldervloer werd desondanks behoorlijk aangeveegd; één verliespartij (sorry) en één remise was de schrale oogst van de gealliëerden tegen de "AS!....". Tussen 7 en 8 werden de 7 opgekomen junioren netjes ingepakt.

Aan het clubschaak van Gerard is daarmee jammergenoeg een eind gekomen, tenminste wat En Passant betreft. Dat is voor de club een gevoelig verlies.

suggestie:

NOG EENS DE KOPPEN BIJ MEKAAR ?

Vóór de evt. slotsimultaan door de damkampioen is er mogelijk nog een dinsdagavond "over" (of een halve avond) ter bespreking van allerlei desiderata: financiën, zomerschaak, zaalruimte, open Texels kampioenschap, bondsteams, clubblad etc. De openingsvergaderingen stellen m.#, -om het eens keihard te zeggen- geen moer voor. Dat kan niemand helpen, maar toch.

24